

Prof. dr hab. Marek Trojanowicz
Wydział Chemii
Uniwersytetu Warszawskiego
Tel. 022-822 34532;
trojan@chem.uw.edu.pl

RECENZJA

pracy doktorskiej **mgr Kamili Szwed** zatytułowanej „*Kompleksy potrójne w chromatografii cieczowej*”, zrealizowanej w ramach Międzynarodowych Studiów Doktoranckich w Zakładzie Fizykochemii Kompleksów Supramolekularnych Instytutu Chemii Fizycznej PAN

Rozwój wysokosprawnych metod rozdzielania, ukierunkowanych na zastosowania do analizy mieszanin izomerów, szczególnie enancjomerów związków naturalnych o dużym znaczeniu w procesach metabolicznych organizmów żywych, czy związków o właściwościach leczniczych, to ważny kierunek współczesnej chemii analitycznej. Zastosowanie do tego celu osiągnięć chemii supramolekularnej to obszar badań z długą tradycją i wielu osiągnięciami w Instytucie Chemii Fizycznej PAN. Badania takie mają bardzo duży ładunek poznawczy, jak i aplikacyjny. Do tego obszaru również zaliczyć należy rozprawę doktorską Pani mgr Kamili Szwed wykonaną w Zakładzie Fizykochemii Kompleksów Supramolekularnych Instytutu Chemii Fizycznej PAN, promowaną przez Pana Prof. dra hab. Janusza Lipkowskiego.

Recenzowana rozprawa liczy 131 stron, z czego na 44 stronach przedstawione jest wprowadzenie literaturowe, a na 73 stronach opisane są wyniki badań własnych Autorki. Jest to więc typowy układ, powszechnie przyjęty przy przygotowaniu rozpraw doktorskich w naszym kraju w dziedzinie chemii. Część literaturowa jest poświęcona głównie wprowadzeniu w metody rozpoznawania chiralnego i znaczeniu tych metod w rozdzielaniu izomerów optycznych związków biologicznie czynnych, szczególnie o znaczeniu farmakologicznym. Autorka przedstawia rodzaje chiralności w związkach organicznych o różnie rozwiniętych strukturach i aspekty stosowanego nazewnictwa. Może zbyt lakonicznie przedstawione jest znaczenie czystości chiralnej we współczesnej farmakologii. Bardzo niekompletne jest też wspólne przedstawienie metod rozdzielania enancjomerów, analitycznych i preparatywnych. Jeśli wspomniane są sensory, to trzeba o tym mówić też jako o selektywnym rozpoznaniu wybranego enancjomeru. Uwaga ta dotyczy wówczas pominiętych metod spektroskopowych